

Del har været Grunden til, at man i mange Tilfælde har anset det for ønskeligt at faae Boerne overgivne til Skiftekommissarier. Jeg tror altsaa, at det er et Forslag, som er i høieste Grad heldigt.

Sindenburg: Skjendt jeg tror, at de Bemærkninger, som min ærede Forgænger gjorde om § 81, vare noget specielle, skal jeg dog, da han har omtalt denne Paragraf med stor Udførlighed, ligeoverfor ham bemærke, at det for mig stiller sig som ganske utvivlsomt, at Skifteforvalteren er Dommer, og at der ikke er noget som helst Stridende imod Grundloven i at tillægge ham den Rettighed, der her ved § 81 tillægges ham; men paa den anden Side skal jeg tillige udtale, at jeg maa anse § 81 for en meget lidet væsentlig Paragraf i Lovens hele Bygning, og jeg tror ikke, at der vilde være nogen Vanskelighed ved strax at henlægge den i samme omhandlede Myndighed til Undersøgelsesdommeren, naar man ikke anser det for hensigtsmæssigt at udstyre Skifteforvalteren med den. — Efter denne Bemærkning skal jeg tillade mig at slutte mig til de Medlemmer, der have aflagt deres Tak til den høitagtede Justitsminister for Forelæggelsen af dette Lovforslag og for den Energi, hvormed denne Sag er bleven drevet. Dette Forslag har den Fordel fremfor mange andre, at det er udsprunget af en aldeles utvivlsom Trang; det er en Erkendelse, der har gjort sig gjældende paa mange Maader, at den nuværende Tilstand i Fallitmaterien er utilfredsstillende. Jeg behøver blot at nævne den Sag, som for nogen Tid siden har været omtalt her under Navn af den middelfartste Fallitsag, hvor den Betragtning maade gjorde og i høi Grad maatte gjøre sig gjældende, at der her var en saadan Mangel ved Lovgivningen, at en Forandring kunde siges at være paatrængende nødvendig, og fra alle Sider er det ogsaa erkjendt som en stor Mangel ved den nuværende Tingenes Tilstand, at det omtrent beror paa Fallenten selv, om hans Bo rebeligt skal uddeles imellem hans Kreditorer, eller om han selv paa en Maade, hvorved han virkelig kan sikke sig Straffrihed, skal kunne overdrage den hele Masse til en enkelt Kredi-

tor, som han vil begunstige. Det er en saa uhyre Mangel ved den nuværende Tingenes Tilstand, at Thinget efter min Mening i høieste Grad maa være opfordret til hurtigt muligt at raade Bod derpaa og være den høitagtede Justitsminister taknemlig, fordi han har bragt Sagen saa vidt, som han har gjort i nuværende Dieblit. Men det, som jeg saa kort, som det er mig muligt, skal tillade mig at henlede det høie Things Opmærksomhed paa, er den Maade, hvorpaa Tilstanden vil blive forandret og forandret til Fordel for de mindre Belstillede i Samsundet, dersom dette Lovforslag maatte udkomme som Lov. Det er nemlig indlysende, at naar den nuværende Tingenes Tilstand medfører den Mulighed, at en enkelt Kreditor, som sørger for sin Ret, skaffer sig en særstilling i Fallentens Bo, skaffer sig en saadan Stilling, at han, som man siger, spiser hele Massen op, saaledes at der slet Intet er til de andre Kreditorer, hvem er det saa, der veed at skaffe sig en saadan Stilling? Er det den velhavende Kreditor, der har en stor Fordring, eller de smaa, beskedne Kreditorer, som hver for sig have en ubetydelig Fordring? Svaret herpaa kan ikke være tvivlsomt; det er den, der har den store Fordring, det er den, der har Overlegenhed haade ved Fordringens Størrelse og ved den retslige Bistand, han er i Stand til at skaffe sig; det er ham, som under den nuværende Tingenes Tilstand veed at skaffe sig en saadan særstilling til Forurettelse for de smaa Kreditorer. Derfor anser jeg de Bestemmelser i Loven, som ville forhindre, at en saadan Tingenes Tilstand kan vedblive, ikke alene for at være Bestemmelser, som ere i høi Grad gavnlige for den almindelige Kredit, men jeg anser dem ogsaa, for at bruge et Udtryk, der oftere er brugt her i Salen, for at være meget folkelige Bestemmelser, Bestemmelser, der i allerhøieste Grad ere begunstigende for den Del af Befolkningen, som under den nuværende Tingenes Tilstand maa trække det korteste Straa. Naar jeg bruger Udtrykket „begunstigende“, saa skal jeg, for at der ikke deraf skal opstaa nogen Misforstaaelse, sige, at dette efter min Mening er fuldkommen i sin Orden; det er ikke en virkelig Begunsti-